

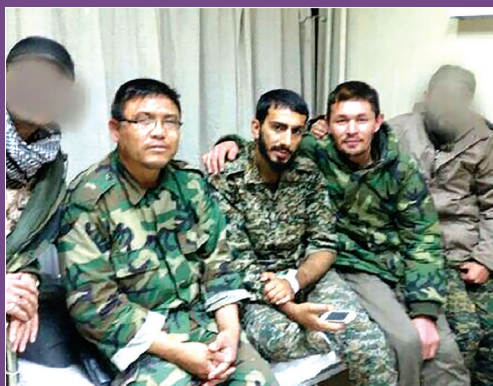
ایرانی یا ناشر ایرانی آثار را تولید کند، مگر این همه افغانستانی هنرمند و دست به قلم نداریم که اتفاقاً در ایران هم هستند و امکانات لازم برای این کار برایشان در دسترس است. از همه حاضران جلسه پرسیدم چرا این همه اثر تلخ درباره افغانستان به قلم نویسندگان اهل همین کشور داریم که بعضاً سیاه‌نمایی می‌کنند، اما خود شما رنج‌کشیده‌ها نمی‌آید ولو با گفتن همان تلخی‌ها و بدون سیاه‌نمایی واقعیات، آثاری را تولید کنید. در عرصه ساخت سریال تلویزیونی به نظرم دستاورد قابل دفاعی نداریم. همین سوژه «ابوحامد» در کتاب «خاتون و قوماندان» می‌تواند دستمایه آثاری باشد. همین حالا یک فیلم کوتاه ۲۰ دقیقه‌ای که فریم به فریم و جمله به جمله‌اش منطبق بر کتاب خاتون و قوماندان است ساخته شده و برای همه مشخص شد ظرفیت این سوژه چقدر است.

◀ تنوع قالب روایت؛ پاسخی برای مخاطبان متنوع

تنوع قالب‌های ارائه روایت مجاهدان افغانستانی و لشکر فاطمیون که زیاد است، باید ببینیم ذیل هر قالب چه تعداد اثر تولید شده داریم. سرودها و نماهنگ‌ها، مستند، فیلم، سریال و کتاب‌ها در این سال‌ها تولید شدند و حتماً سعی بر تنوع بوده است. اما اگر جدول‌بندی کنیم که در هر دسته، چه تعداد اثر و چه تعداد کار خوب وجود دارد، محدودیت‌ها را می‌بینیم. بنده تعداد زیادی گروه‌های سرود افغانستانی می‌شناسم، اما در حیطه سرود شاید فقط بتوان صدوسیما را دید که حمایت کرده تعدادی کار ضبط و تولید شود. یا مثلاً فیلم سینمایی درباره افغانستانی‌ها و فاطمیون با زاویه دید انقلاب اسلامی مگر چه تعداد داریم؟ آثار مکتوب قابل ذکر و قابل دفاع شاید هم ۶-۵ عنوان بیشتر نباشد که وقتی کفایت است که به روایت زندگی برسد و فقط متکی به جنبه‌های

تصویر دوران جوانی شهید توسلی در کنار دو فرزند و همسرشان

نفر اول از سمت راست: شهید خدابخش خاوری، شهید مصطفی صدرزاده، شهید علیرضا توسلی

